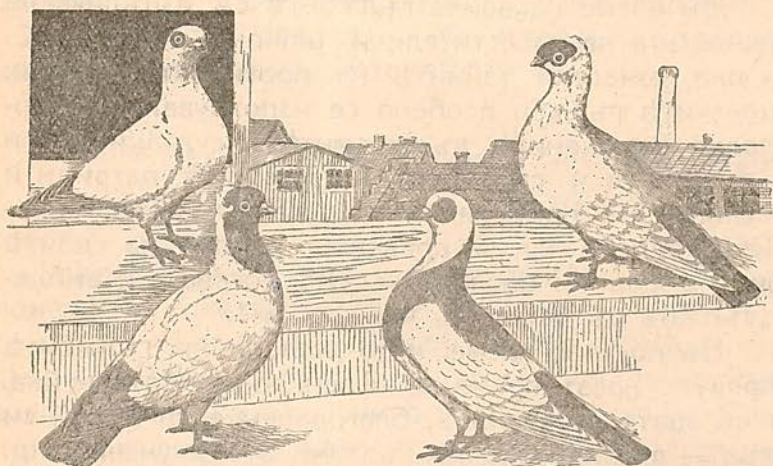

значително надминавали Даргоновитѣ. На една такава пластинка дълга 5 см. и широка 2—3 см. могли да помѣстватъ толкова дълго писмо, което на обикновенъ вестникъ би заело половинъ страница. Следъ френско-пруската война гължбовата поща взела голѣми размѣри и въ други държави на Европа. Така въ Германия се образували на много мѣста гължбарски сдружения—клубове, въ които се отгледвали съ хиляди дресирани пощенски гължби. Следъ това гължбовата поща преминава въ Англия и на всѣкжде изъ свѣта.

Най-интересното на пощенския гължтъ е тайната да се ориентира въ въздуха и презъ стотици километри да намира своето жилище. Доказано е, че гължбъ, изпратенъ въ затворена кошница по желѣзницата отъ гр. Гандъ въ Хамбургъ, напримѣръ, и пуснатъ на свобода, следъ като опише нѣколко кръга високо въ въздуха, отправя се обратно за родното си мѣсто. За 4—5 часа, безъ почивка, преминава 350—400 километра и безъ да сбърка, надъ хилядитѣ покриви, намира своя гължбарникъ. Какъ да си обяснимъ това чудо? За зрителна ориентация не може да става и дума. Нѣкои си обясняватъ това явление чрезъ електричеството, къмъ което гължбътъ е особено чувствителенъ.

Други — съ земни магнитни сили и токове, а трети на нѣкакъвъ си вътрешенъ гласъ—инстинктъ, който за пчелитѣ, мравкитѣ и др. насѣкоми може да се допусне, но за гължбитѣ въ случая е много съм-